

ת"פ 17042/04/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד מוחמד פאדל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 17042-04-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פאדל(עציר)
ת"פ 29368-05-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' פאדל(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

מוחמד פאדל (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מאור לונדנר ורעות זוסמן

ב"כ הנאשם: עו"ד עבד נבולסי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 17042-04-16 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות כדלקמן:

א. **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 29.1.16 נכנס הנאשם למונית בה נהג המתלונן וביקש שיסיעו ליעדו. לאור סירובו של המתלונן להסיעו, ירק הנאשם בתוך המונית. ביום 4.2.16 פגש המתלונן בנאשם. באותן נסיבות, ניגש הנאשם למתלונן, **היכה אותו במכת אגרוף וגרם למתלונן לאבד את שיווי המשקל וליפול ארצה. בעוד המתלונן שוכב על הרצפה, בעט הנאשם במתלונן מספר פעמים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן המטומות בפניו ושבר ברגל ימין והוא נזקק לניתוח וקיבוע.** בהמשך למתואר, בשעה שנחקר הנאשם בתחנת המשטרה על מעשיו אמר לשוטרים "אם אוכל כבסה בגלל זה אני לא אשאיר בנאדם בתחנת המוניות".

2. בנוסף, הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 29368-05-16 (להלן: "התיק המצורף") בעבירות כדלקמן:

א. **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

ב. **החזקת סמים לשימוש עצמי**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח

עמוד 1

חדש], תשל"ג - 1973.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום בתיק המצורף, **ביום 4.5.16 הפר הנאשם את תנאי שחרורו בכך ששהה בשעה 01:14 מחוץ למקום מעצר הבית. משהבחינו בו השוטרים החל הנאשם לרוץ ולברוח מהמקום. בחיפוש שנערך על גופו נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 16.5 גרם ברוטו.**

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הודה והורשע הנאשם בכתבי האישום והצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם. הצדדים הצהירו כי מוסכם שיוטל על הנאשם, בין היתר מאסר על תנאי בגין עבירות נגד שוטרים. כמו כן, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן נוכח גילו בעת ביצוע העבירה.

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 20, התגורר בבית אביו טרם מעצרו. הוריו התגרשו בשנת 2009 והוא התחנך במסגרת פנימייה. בהיותו כבן 15 הופנה לשירות המבחן בגין עבירות אלימות ואולם לא שיתף פעולה ולא נרתם להליך טיפולי. בהתייחסו לעבירות לוקח הנאשם אחריות חלקית והתייחסותו מאופיינת בניסיון לטשטש את חומרתן והשלכת מירב האחריות על המתלונן. הנאשם מסר כי הכיר את המתלונן כאשר נסע במונית שברשותו. לדבריו, התפתח ביניהם ויכוח שהסלים כאשר המתלונן סרב להוריד אותו במקום שסוכם על ידם. יומיים לאחר מכן פגש במתלונן בעיר מגוריו והגיב באלימות פיזית לאחר שהמתלונן התגרה בו. בהתייחס לעבירות בתיק המצורף, מסר כי החל להשתמש בסמים בעת שהותו במעצר בית באופן ספורדי כאשר חברים היו באים לבקרו. אינו רואה עצמו מכור ואינו זקוק לטיפול. ממידע עדכני שהתקבל מהשב"ס עולה כי לנאשם בעיות משמעת והתנהגות במעצר. בנוסף סירב הנאשם לטיפול גמילה שהוצע לו, אך לאחרונה הביע מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתייחס באופן קונקרטי ושטחי להתנהלותו הבעייתית ונוטה לייחס מצבו לגורמים חיצוניים וסביבתיים, תוך הבנה ראשונית וחלקית בלבד להתנהגותו והשלכותיה. שירות המבחן מעריך כי חשיפתו של הנאשם למערכת היחסים המורכבת בין הוריו ולאירועי אלימות, השפיעו על מצבו הרגשי והתפקודי והקשו עליו לגייס כוחות להתנהלות תקינה ומקדמת. ברקע לביצוע העבירות, בולטים קשייו בוויסות דחפים תוקפניים וקשייו באמפטיה, תוך שהוא ממוקד בפגיעות שחווה בעבר. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית למעורבות בהתנהלות אלימה בעתיד. נוכח דפוסי התנהגותו של הנאשם והעדר בשלות לטיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה קונקרטית לצד שילובו בטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר.

ראיות לעונש

6. ת/1 - הצהרת נפגע עבירה בה מתאר המתלונן כי בתקופה שבין 4.2.16 ועד 15.6.16 בעקבות האירוע נותח והועבר לשיקום בבית לוינשטיין. במהלך השיקום הועבר פעם נוספת לניתוח נוסף בעקבות דלקת בברך, והועבר בשנית לבית לוינשטיין. עוד הוסיף המתלונן כי לתקופה קשה זו נוסף גם הנזק הכלכלי נוכח חוסר יכולתו לעבוד והעדר השתכרות מגורם כלשהו.

7. ת/2 תמונות המתעדות את החבלות ומסמכים רפואיים המתעדים את אופי הפציעה והטיפול שנזקק לו. המסמכים מתעדים את השבר ברגל, זיהום שנגרם ומצבו התפקודי של המתלונן בשיקום. במסמך שהתקבל מבית לוינשטיין מיום 6.4.16 עולה כי מצבו התפקודי של המתלונן מוגבל באותה עת

בכך שיש צורך בעזרה במעברים, ברחצה, ובלבוש. הניידות כוללת הליכה עם הליכון גלגלים. עוד נרשם כי המתלונן זקוק להמשך טיפול שיקומי אינטנסיבי בבית לוינסטין.

8. עדות אביו של הנאשם - מסר כי גידל את הנאשם לבדו. עבר בעברו תקופות קשות וריצה בעצמו מאסרים עד אשר הצליח לשקם את חייו. רוצה לסייע לבנו ולחסוך ממנו את הקשיים שהוא עבר.

טיעוני הצדדים

9. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מאור לונדנר ורעות זוסמן, הנאשם יליד 1996, לחובתו הרשעה קודמת. הרקע לאלימות בתיק העיקרי הינו סירובו של המתלונן להסיע את הנאשם במוניתו. מספר ימים לאחר מכן, כאשר הנאשם פגש במתלונן, תקף אותו ללא כל התגרות מצידו וגרם לו לחבלות חמורות. המתלונן נזקק לניתוח ולקיבוע. גם לאחר מכן לא חדל הנאשם, ובעת שנחקר במשטרה איים שלא ישאיר אדם בתחנת המוניות. מעשיו של הנאשם חסרי פרופורציה וניתן לראות כי גם שבוע לאחר המקרה הראשון הנאשם עדיין נוטר טינה ותוקף בברוטליות את המתלונן, גם כאשר הוא כבר שוכב על הרצפה. מתחם העונש הינו החל מ- 15 ועד ל- 30 חודשי מאסר. בתיק המצורף הפר הנאשם את תנאי שחרורו, שהם מחוץ למקום מעצר הבית ואף הגדיל לעשות, כאשר החזיק סמים וכשהבחין בשוטרים נמלט מהמקום. התנהגותו של הנאשם מלמדת על העדר מורא, זלזול בהחלטת בית משפט ובגורמי אכיפת החוק וכן באמון שניתן על ידי בית המשפט. מתחם העונש בתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר. מתוך התסקיר עולה כי הנאשם מטשטש את חומרת מעשיו, לוקח אחריות חלקית וישנו סיכון גבוה להישנות המעשים. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר שלא יפחת מ- 20 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עבד נבולסי, הנאשם נולד בתקופה שבה הוריו נפרדו. הנאשם בהיותו תינוק היה עם אימו, אשר בשל הקושי לגדלו מסרה אותו למסגרת חוץ ביתית. אביו נאבק משפטית להחזירו לחזקתו ולבסוף עלה הדבר בידו. הנאשם גדל בתנאים קשים ומשום כך יש לו בעיות שונות כפי שעולה מהתסקיר. ואולם מצופה משירות המבחן לתת לנאשם פתרון או כיוון. מדובר באירוע יחיד, עברו של הנאשם אינו חמור. הנאשם צעיר וזה מאסרו הראשון ויש לתת לו תקווה ואופק לעתיד. מתחם העונש שהציגה המאשימה אינו רלוונטי למקרה דנן. מתחם העונש במקרה דנן, אילו היה הנאשם משוחרר, היה של מאסר בעבודות שירות. הנאשם עצור כבר 7 חודשים. יש מקום להסתפק בתקופת המעצר ולהשית עליו עונש מאסר צופה פני עתיד. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש צופה פני עתיד.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

11. כל אחד מכתבי האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם נפרד**.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בתיק העיקרי הינם שמירה על שלמות גופו של אדם (בעבירת החבלה חמורה) ושלמות נפשו של אדם (בעבירת האיומים). הערכים שנפגעו בתיק המצורף הינם שמירה על סדרי החוק וכיבוד החלטות שיפוטיות וכן הגנה מפני נזקי הסמים (באשר לעבירת הסמים).

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת

האלימות בתיק העיקרי הינה ברף גבוה, זאת נוכח הפגיעות המשמעותיות שנגרמו לנאשם, כמו גם לאור מעשה התקיפה שארע ללא התגרות, ימים לאחר הוויכוח בין הנאשם למתלונן. על חומרת הפגיעה בערך המוגן ניתן אף ללמוד מהעונש שקבע המחוקק בצידה של עבירת חבלה חמורה, שהינו עונש של 7 שנות מאסר. מידת הפגיעה באשר לעבירת האיומים הינה ברף נמוך נוכח אופי האיום והעובדה שהוא נאמר בתחנת משטרה, בנוכחות אנשי משטרה. הפגיעה בערכים המוגנים בתיק המצורף הינה ברף נמוך יחסית נוכח אופי הפרת תנאי מעצר הבית וכן נוכח כמות וסוג הסם שנתפס.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 9172/12 יונדין נ' **מדינת ישראל**, (21.01.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגרימת חבלה חמורה שגרם לאימו, אישה מבוגרת. מדובר היה באלימות קשה ובמעשים חוזרים ונשנים ולא במעידה חד פעמית. **נידון לארבע שנות מאסר בפועל.**

ב. ברע"פ 8699/15 **אבו האני נ' מדינת ישראל** (17.12.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין פציעה שגרמה חתך בקרקפת, על אף המלצת שירות המבחן וההליך השיקומי בו החל המערער, **נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל.**

ג. בע"פ 4891/12 **מור נ' מדינת ישראל**, (05.11.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף יחד עם אחר את המתלונן בכל חלקי גופו וגרם לו שבר באף. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי. **נידון לשנת מאסר בפועל.**

ד. בעפ"ג (חי') 27630-05-12 **בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.12.12) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים ומכות על רקע סכסוך חניה. השכן היה כבן 75 וסבל מחבלות ברגליו, בעינו ובפנים. **נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.**

ה. בעפ"ג (חי') 4007-01-16 **וולקוביץ נ' מדינת ישראל** (18.2.16), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בשל כך שתקף את אחותו באגרופים וגרם לה שברים וחתכים בפניה. המתלוננת נזקקה לניתוח ולתקופת החלמה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, **24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר.**

ו. בעפ"ג (מח' מרכז- לוד) 30709-01-12 **לופט נ' מדינת ישראל** (27.3.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר תקף עובר אורח שהעיר לו על מטרד שיצר עקב הפעלת מוזיקה בקול רם. הנאשם תקפו במכת אגרוף אשר כתוצאה ממנה נפל המתלונן ונגרמו לו שברים באף. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שנתן דעתו לכך שמדובר היה במכת אגרוף אחת וכי המתלונן דחף את הנאשם קודם לכן. **נידון ל- 10 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר.**

ז. ת"פ (ב"ש) 5060-10-14 **מדינת ישראל נ' טספאי** (30.3.15), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן כשחבט בו עם מכת אגרוף לראשו, ושהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם לחבט בו במכות אגרוף וגרם לו לחבלות אשר מתבטאות בין היתר בשברים רבים באף. **הנאשם נדון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.**

ח. בת"פ (ק"ג) 46324-03-14 **מדינת ישראל נ' שאמי** (13.3.16), הורשע נאשם בעבירה שעניינה חבלה חמורה. הנאשם אשר חשד כי בתו מנהלת רומן עם המתלונן ביקש מהמתלונן לעלות לרכבו על מנת לדבר עמו. כאשר הגיעו לחורשה, הורה הנאשם למתלונן לצאת מהרכב, ואז תקף אותו הנאשם במכות ואגרופים לראשו ולפניו וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר פתוח בראש. הנאשם נעדר עבר פלילי, **נידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

ט. בת"פ (ק"ג) 59832-10-13 **מדינת ישראל נ' אטדגי** (15.5.16), הורשע נאשם בעבירה של גרימת חבלה חמורה. לאחר שדעכה קטטה בין הנאשם למתלונן, שב הנאשם ותקף את המתלונן באגרוף בפניו, כאשר הוא מחזיק מפתח בידו, ופגע בעינו של המתלונן וגרם לו לחבלה חמורה בעינו אשר הצריכה ניתוח. הנאשם נעדר עבר פלילי. **נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבתיק העיקרי, בעקבות סירובו של המתלונן להסיע את הנאשם במוניתו, ירק הנאשם בתוך המונית וירד ממנה. מספר ימים לאחר מכן, בעת שפגש הנאשם את המתלונן, וללא כל התגרות מצידו של המתלונן, היכה אותו הנאשם במכת אגרוף וגרם לו לאבד שיווי משקל וליפול ארצה. בעוד המתלונן שוכב על הרצפה, בעט בו הנאשם מספר פעמים. בהמשך, בעת שנחקר במשטרה איים הנאשם שיפגע באנשים בתחנת המוניות. בתיק המצורף, הפר הנאשם את תנאי שחרורו בעת ששהה מחוץ למקום מעצר הבית בשעת לילה מאוחרת. כשהבחינו בו השוטרים החל לברוח מהמקום. בחיפוש שנערך על גופו נמצא סם מסוג חשיש במשקל של 16.5 גרם לשימושו האישי. כתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק העיקרי נגרמו למתלונן המטומות בפניו ושבר ברגל ימין והוא נזקק לניתוח וקיבוע. הנאשם ביצע את המתואר לו בתיק העיקרי על רקע ויכוח שהיה לו על הנאשם מספר ימים קודם לכן. הנאשם החזיק בסמים בתיק המצורף על רקע שימושו בסמים.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בתיק העיקרי הינו החל מ- 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין נוכח גילו של הנאשם, ואולם הנאשם לא נרתם לשום הליך טיפולי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך הנאשם הינו יליד 1996 ומשתייך לקבוצת "הבגירים צעירים". הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריש לתקופה משמעותית תפגע בו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ואף לקח אחריות על מעשיו, הגם ששירות המבחן התרשם כי לקיחת האחריות הינה חלקית וכי הוא נוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים. לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות. הוא נולד וגדל ברקע משפחתי מורכב ומגיל צעיר שולב במסגרת חוץ ביתית. מערכת היחסים המורכבת בין הוריו וחשיפתו לאירועי אלימות כמו גם העדר גבולות בהם גדל, הקשו עליו לגייס כוחות להתנהלות תקינה. העבירות בתיק דנן נעשו על רקע קשייו בויסות דחפים תוקפניים והתמקדותו בפגיעות שחווה. לחובתו של הנאשם הרשעה מבית משפט לנוער בגין עבירות של הפרת הוראה חוקית, העלבת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה וחבלה

על ידי שניים או יותר.

19. עוד יש לתת את הדעת לכך כי הנאשם נמצא במעצר מאחורי סורג ובריח מזה מספר חודשים וכי זהו מאסרו הראשון.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להרשעתו הקודמת שהינה בעבירות אלימות דומות וכן נוכח חוסר בשלותו להליך טיפולי.

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בגדרי המתחם לצד עונשים נלווים.

כמו כן נוכח הנזק המשמעותי שנגרם למתלונן, שבר ברגל, אשר בעקבותיו נאלץ לעבור המתלונן שני ניתוחים ברגלו ושיקום ממושך בבית לוויןשטין, וכן נכח המוגבלות שנגרמה לו באותה עת בכל הנוגע לפעולות בסיסיות כגון רחצה, לבוש והליכה, כמו גם לאור הפגיעה בפרנסת המתלונן בתקופת שיקומו. סבורני כי יש מקום לפצותו באופן משמעותי.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **15 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 2.4.16 ועד ליום 10.4.16 ומיום 14.5.16 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה של הפרת הוראה חוקית, עבירה כלפי שוטר או כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ה. פיצוי בסך ₪ 25,000 למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.17 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

לאחר היות גזר הדין חלוט, הסם יושמד בכפוף לכל דין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בנוכחות הצדדים.